

Súd: Krajský súd Banská Bystrica  
Spisová značka: 12Co/153/2015  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6711217998  
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 02. 2016  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Katarína Katková  
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2016:6711217998.2

## ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Kataríny Katkovej a členov senátu JUDr. Ing. Jána Gandžalu, PhD. a JUDr. Alexandra Mojša, v právnej veci navrhovateľky W. Z., nar. XX. XX. XXXX, bytom I. mieru XXXX/X, XXX XX X., právne zastúpenej Mgr. Jozefom Mochnackým, advokátom, Advokátska kancelária so sídlom T. G. Masaryka 14/A, 984 01 Lučenec, proti odporcovi DETVA TRANS - Šufliarsky, s.r.o., so sídlom Záhradná 10, 962 12 Detva, IČO: 36 745 194, právne zastúpeného URBÁNI & Partners, s.r.o., Advokátska kancelária so sídlom Skuteckého 17, 974 01 Banská Bystrica, IČO: 36 646 181, v konaní o zaplatenie 5.400,- Eur s príslušenstvom, na základe odvolania navrhovateľky a odporcu proti rozsudku Okresného súdu Zvolen č. k. 12C/53/2012-157 zo dňa 27. 01. 2015 takto

### rozhodol:

I. Rozsudok okresného súdu vo výrokoch, ktorým odporcovi uložil povinnosť zaplatiť navrhovateľke sumu 500,- Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9,50 % ročne zo sumy 500,- Eur od 29. 10. 2011 do zaplatenia, všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku (prvý výrok) a ktorým vo zvyšku návrh zamietol (druhý výrok), p o t v r d z u j e.

II. Rozsudok okresného súdu vo výroku o trovách konania mení tak, že navrhovateľka je p o v i n n á nahradíť odporcovi trovy konania spočívajúce v trovách právneho zastúpenia vo výške 2 083,24 Eur na účet právneho zástupcu odporcu URBÁNI & Partners s.r.o., vedený v G., a.s., Z. Z., číslo účtu: XXXXXXXXXXX/XXXX, do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

III. Žiadny z účastníkov n e m á na náhradu trov odvolacieho konania právo.

### o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Zvolen (ďalej len „okresný súd“, resp. „prvostupňový súd“) odvolaním napadnutým rozsudkom uložil odporcovi povinnosť zaplatiť navrhovateľke 500,- Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9,50 % ročne zo sumy 500,- Eur od 29. 10. 2011 do zaplatenia, všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku (prvý výrok). Vo zvyšku návrh zamietol (druhý výrok). Navrhovateľke uložil povinnosť nahradíť odporcovi trovy konania vo výške 2.797,91 Eur na účet jeho právneho zástupcu, do troch dní od právoplatnosti rozhodnutia (tretí výrok).

V odôvodnení rozsudku okresný súd uviedol, že navrhovateľka sa návrhom na začatie konania domáhala voči odporcovi zaplatenia sumy 5.400,- Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9,5% ročne z dlžnej sumy od 29. 10. 2011 do zaplatenia z titulu vydania bezdôvodného obohatenia. Okresný súd mal preukázané, že navrhovateľka, ktorá bola zamestnankyňou odporcu dňa 13. 09. 2011 po tom, ako bola zo strany majiteľov odporcu obvinená z krádeže peňažných prostriedkov vybrala z účtu v banke finančnú hotovosť vo výške 6.000,- Eur, ktorú odovzdala na prevádzke odporcu s tým, že peniaze položila na stôl a uviedla, že sa jedná o peniaze, ktoré mala podľa majiteľov odporcu odcudziť z prevádzky odporcu a z predajne stavebnín V. O., F. O. - právny nástupca, IČO: 34320890, s miestom podnikania 96212 Detva,

M.R.Štefánika objekt K 1. Okresný súd zistil, že dňa 13. 09. 2011 F. O., nar. 07. 09. 1968, ako majiteľka stavebnín V. O., F. O. - právny nástupca podala voči navrhovateľke trestné oznámenie. Predmetom trestného oznámenia boli viaceré krádeže, ktorých sa mala navrhovateľka dopustiť voči odporcovi ako aj voči predajni stavebnín V. O., F. O. - právny nástupca. Na základe trestného oznámenia uznesením ČVS: ORP-1880/DT-ZV-2012 zo dňa 18. 04. 2012 bolo voči navrhovateľke začaté trestné stíhanie za prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 Trestného zákona, ktorého sa mala dopustiť tým, že dňa 13. 09. 2011 v čase okolo 10.30 hod. vošla do predajne stavebnín V. O., F. O. - právny nástupca a odcudzila finančnú hotovosť v sume 600,-Eur, čím stavebninám spôsobila škodu vo výške 600,- Eur.

Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že v čase odovzdania peňazí navrhovateľka výslovne neprejavila svoju vôľu, aká suma zo sumy 6.000,- Eur prináleží odporcovi a aká suma stavebninám. Predmetná suma zostala uložená v obálke, z ktorej bola následne F. O. ml. odobratá suma 500,- Eur a táto bola vložená na účet odporcu z dôvodu vykázaného manka. V konaní nebolo preukázané, že suma 5.500,- Eur sa stala príjmom odporcu. Svedeckými výpoveďami bolo deklarované, že suma 5.500,- Eur bol považovaný za príjem stavebnín, ktorá sa nachádza na súkromnom účte O. O. st. Výpovede svedkov navrhnutých odporcom považoval okresný súd za vierohodné. Tieto neboli spochybnené zo strany navrhovateľky, preto okresný súd nemal dôvod neprihliadnuť na tieto výpovede.

Okresný súd dospel k záveru, že v konaní nebol preukázaný ani zistený právny dôvod, na základe ktorého navrhovateľka zaplatila sumu 6.000,- Eur. Ak odporca tvrdil, že navrhovateľka mu uvedeným konaním nahrádzala škodu, nepreukázal ani netvrdil akým titulom, a teda či na základe občianskoprávnej zodpovednosti alebo pracovnoprávnej zodpovednosti, alebo z iného titulu, preto okresný súd nemohol posúdiť, či vznikli predpoklady pre vyodenie zodpovednosti navrhovateľky (existencia protiprávneho úkonu, vznik škody a príčinná súvislosť medzi protiprávnym konaním a vznikom škody) a povinnosti navrhovateľky nahradiť vzniknutú škodu. V prejednávanej veci vo vzťahu k odporcovi nemožno hovoriť ani o trestnoprávnej zodpovednosti, pretože odporca voči navrhovateľke nepodal trestné oznámenie a odporca v predmetnom konaní svoje tvrdenia o tom, že navrhovateľka sa mala voči nemu dopustiť protiprávneho konania žiadnym spôsobom nepreukázal. V konaní nebola preukázaná akákoľvek forma zodpovednostného vzťahu medzi navrhovateľkou a odporcom. Navrhovateľka odôvodnila výšku uplatnenej sumy tým, že pri odovzdaní peňazí mienila sumu 5.400,- Eur odovzdať odporcovi a sumu 600,- Eur pre stavebniny. Uvedené tvrdenie okresný súd vyhodnotil ako tendenčné, pretože navrhovateľka pri odovzdaní peňazí neuviedla, komu uhrádza sumu 6.000,- Eur. Pretože okresný súd zistil, že zo sumy 6.000,- Eur bola na účet odporcu vložená suma 500,-Eur (z dôvodu vykázaného manka), okresný súd posúdil sumu vo výške 500,- Eur ako majetkový prospech, o ktorý sa obohatil odporca na úkor navrhovateľky. Ohľadom zvyšku navrhovateľkou odovzdanej sumy podľa názoru súdu nebolo preukázané, že táto sa stala príjmom odporcu, naopak svedeckými výpoveďami bolo deklarované, že zvyšok bol považovaný za príjem stavebnín, čo podporuje aj skutočnosť, že vo vzťahu k stavebninám svedkovia tvrdili vznik škody vo väčšej výške, než ktorá mala vzniknúť odporcovi. Pretože sa odporca dostal do omeškania s plnením peňažného dlhu, vzniklo navrhovateľke voči odporcovi právo na úroky z omeškania z dlžnej sumy, a to odo dňa 29. 10. 2011, t.j. odo dňa nasledujúceho po dni, do ktorého mohol odporca v zmysle pokusu o mimosúdnu pokonávku zo dňa 20. 10. 2011 vrátiť navrhovateľke uplatnený nárok.

O náhrade trov prvostupňového konania okresný súd rozhodol podľa ustanovenia § 142 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej aj „O.s.p.“). Tropy konania predstavujú tropy právneho zastúpenia za úkony právnej služby - prevzatie a príprava, vyjadrenie zo dňa 16. 03. 2012, porada s klientom dňa 27. 03. 2012, účasť na pojednávaní 28. 03. 2012, porada s klientom 05. 06. 2012, účasť na pojednávaní 06. 06. 2012, písomné podanie z 11. 06. 2012, porada s klientom 04. 09. 2012, účasť na pojednávaní 05. 09. 2012 - 9x á 190,89 Eur + 9x režijný paušál á 7,63 Eur, porada s klientom 23. 01. 2015, účasť na pojednávaní 27. 01. 2015 - 2 x á 190,89 Eur + 2x režijný paušál á 8,39 Eur vrátane náhrady za stratu času za účasť na pojednávaniach 28. 03. 2012, 06. 06. 2012, 05. 09. 2012, 27. 01. 2015 - 3x á 25,44 Eur + 1x á 27,96 Eur; cestovné za účasť na pojednávaniach osobným motorovým vozidlom tov. zn. Škoda Octavia dňa 28. 03. 2012 pri cene pohonných hmôt 1,134 Eur, 06. 06. 2012 pri cene pohonných hmôt 1,197 Eur, 05. 09. 2012 pri cene pohonných hmôt 1,197 Eur a 27. 01. 2015 pri cene pohonných hmôt 1,195 Eur, pri vzdialenosti z Banskej Bystrice do Zvolena a späť 2x 22 km, pri priemernej spotrebe osobného motorového vozidla 4,7 l/100 km započítajúc náhradu za opotrebenie 0,183 Eur/km. Okresný súd uložil navrhovateľke povinnosť nahradiť odporcovi tropy konania vo výške 2.331,59 Eur navyšené o DPH vo výške 446,32 Eur, t.j. v celkovej výške 2.797,91 Eur na účet právneho zástupcu odporcu.

Proti rozsudku okresného súdu, konkrétne do výroku, ktorým bol návrh navrhovateľky zamietnutý (druhý výrok), navrhovateľka podala v zákonnej lehote odvolanie. Žiadala, aby odvolací súd rozsudok

okresného súdu odvolaním napadnutom výroku zmenil a jej návrhu vyhovel. Podľa jej názoru okresný súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam; rozhodnutie prvostupňového súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia a konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Návrhom na začatie konania sa domáhala zaplatenia istiny vo výške 5.400,- Eur z titulu bezdôvodného obohatenia. Okresný súd jej návrhu vyhovel len v časti, v sume 500,- Eur. Poukázala na rozpory vo výpovediach svedkýň F. O. st. a F. O. ml. v konaní a v rámci trestného konania vedeného na OR PZ Detva pod ČVS: ORP-1880/DT-ZV-2011. F. O. st. na pojednávaní dňa 05. 09. 2012 uviedla, že suma 5.400,- Eur (ktorá je predmetom konania) bola zúčtovaná ako príjem Stavebnín. V rámci trestného konania dňa 19. 06. 2012 uviedla: „Dala nám (navrhovateľka) 6.000 Eur na stôl. Tieto peniaze sú teraz u mňa. Sú to peniaze, ktoré som si zadržala. DETVA TRANS-u navrhovateľka ukradla 500,- Eur.“ Na otázku, kde je suma 6.000,- Eur, odpovedala: „Je na mojom súkromnom účte, ja jej tie peniaze dám. Ukradla mi oveľa viac peňazí. Stavebninám mala vniknúť škoda okolo 20.000,- Eur, ale to je nedokázateľné.“ Svedkyňa F. O. ml. na pojednávaní dňa 05. 09. 2012 uviedla, že peňažné prostriedky navrhovateľka položila na stôl, nikto si ich neprevzal. Peňažné prostriedky si vzala mama (F. O. st.). Sumu 500,- Eur si zobrali v spoločnosti DETVA TRANS. Peniaze boli dlhšiu dobu uložené a potom ich v hotovosti vložila do DETVA TRANS-u.“ Vzhľadom na rozpory v ich výpovediach má za to, že uvedené svedkyne sú nevierohodné. Vierohodnosť svedeckej výpovede O. W. je limitovaná jeho zamestnaneckým pomerom k odporcovi a tým, že podal na navrhovateľku trestné oznámenie a cíti sa byť poškodený jej konaním. Z vykonaného dokazovania je nepochybné, že potom, ako bola zo strany F. O. st. obvinená z krádeže, zaplatila sumu 6.000,- Eur. F. O. ml. jej oznámila, že jej dohromady odcudzila 4.000,- Eur - 5.000,- Eur na rôznych firemných akciách. Vyzvala ju na plnenie. Po obvineniach vybrala peniaze vo výške 6.000,- Eur a so slovami, že tieto peniaze dáva vo výške 6.000,- Eur (ak by ešte niekomu chýbalo), položila tieto peniaze na stôl pred F. O. ml. Suma 600,- Eur patrila Stavebninám a sumu vo výške 5.400,- Eur plnila pre spoločnosť DETVA TRANS, s. r. o. Navrhovateľka poskytla plnenie v úmysle nahradiť odporcovi škodu. V opačnom prípade by žiadala vydanie bezdôvodného obohatenia od spoločnosti V. O., F. O. - právny nástupca. Peniaze plnila k rukám F. O. ml. F. O. mala ešte určitý čas touto sumou disponovať. Následne ju mala odovzdať matke - F. O. st. Skutočnosť ako naložila po prijatí plnenia s uvedeným plnením je z hľadiska posúdenia, či došlo zo strany navrhovateľky k plneniu v prospech odporcu bez právneho dôvodu irelevantná.

Proti rozsudku okresného súdu, konkrétne do výroku ohľadne zaplatenia sumy 500,- Eur s príslušenstvom (prvý výrok), odporca podal v zákonnej lehote odvolanie. Žiadal, aby odvolací súd výrok rozsudku okresného súdu ohľadne uloženia povinnosti zaplatiť navrhovateľke sumu 500,- Eur s príslušenstvom zrušil a vec vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie. Odporca v odvolaní uviedol, že považuje konanie navrhovateľky za účelové. Odovzdanie sumy 6.000,- Eur navrhovateľkou v jej zlom citovom rozpoložení F. O. ml. ako spolujiteľke a konateľke odporcu sú cieľové. Navrhovateľka finančné prostriedky vo výške 5.600,- Eur odcudzila a následne ich vrátila. Až po právnej analýze so svojím právnym zástupcom sa domáhala vrátenia zaplatenej istiny z titulu bezdôvodného obohatenia. Podľa jeho názoru navrhovateľka nepreukázala vznik majetkovej ujmy na jej strane a vznik obohatenia na jeho strane. Z dôkazov predložených navrhovateľkou nie je preukázané, ktorému subjektu mala navrhovateľka odovzdať žalovanú istinu, a tým nie je ustálená pasívna legitimácia v spore. Rozhodnutie prvostupňového súdu považuje za nesprávne, pretože vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Navrhovateľka tým, že vybrala sumu 6.000,- Eur konala intuitívne (reflexívne), pretože tieto finančné prostriedky vrátila v plnom rozsahu. Až s odstupom času si uvedomila svoje priznanie (konkludentne), a preto sa snaží spochybníť jeho nárok. Podľa jeho názoru na jeho strane nedošlo k bezdôvodnému obohateniu, keďže navrhovateľka plnila s vedomím a úmyslom odškodniť ho.

Krajský súd, ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O. s. p.), vec preskúmal v medziach daných ustanovením § 212 ods. 1, bez nariadenia pojednávania podľa ustanovenia § 214 ods. 2 O. s. p. a odvolaním napadnuté výroky (prvý a druhý výrok) rozsudku okresného súdu ako vecne správne podľa ustanovenia § 219 ods. 1, 2 O. s. p. potvrdil a výrok rozsudku o trovách prvostupňového konania zmenil (§ 220 O.s.p.).

Podľa ustanovenia § 219 ods. 1, 2 O.s.p., odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku i konania, ktoré mu predchádzalo, dospel k záveru, že okresný súd v prejednávanej veci zistil skutkový stav v dostatočnom rozsahu, na základe toho dospel ku správnym skutkovým zisteniam a tieto aj správne právne posúdil. Z odôvodnenia rozhodnutia vyplýva vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami pri hodnotení dôkazov na strane jednej a právnymi závermi na strane druhej. Okresný súd neporušil právo účastníkov konania na spravodlivý proces, pretože v hodnotení skutkových zistení neabsentuje žiadna relevantná skutočnosť alebo okolnosť. Naopak, okresný súd ich náležitým spôsobom posúdil súhrnne v celom rozsahu a aj ich náležite vyhodnotil (rešpektujúc zásady formálnej logiky).

Prvostupňový súd je vo svojej argumentácii obsiahnutej v odôvodnení napadnutého rozsudku koherentný, jeho rozhodnutie je konzistentné. Rozsudok okresného súdu je presvedčivý, premisy zvolené v rozsudku, rovnako ako aj závery, ku ktorým dospel, sú racionálne a aj spravodlivé.

Pretože odôvodnenie písomného vyhotovenia rozsudku je dostatočne vyčerpávajúce a zodpovedá kritériám uvedeným v ustanovení § 157 ods. 2 O.s.p., odvolací súd podľa ustanovenia § 219 ods. 2 O.s.p. konštatuje správnosť týchto dôvodov a v podstatných bodoch na ne odkazuje. Odvolací súd na zdôraznenie správnosti napadnutého rozsudku preto poukazuje len na určité najzásadnejšie aspekty, ktorými reaguje na argumenty navrhovateľky a odporcu v odvolaní.

Právny vzťah bezdôvodného obohatenia je samostatným vzťahom, ktorý vznikne v dôsledku porušenia iného právneho vzťahu alebo na základe určitej právnej skutočnosti (podľa zákonom definovaného pojmu bezdôvodného obohatenia). Závazkový právny vzťah z bezdôvodného obohatenia však vznikne len za splnenia určitých zákonných predpokladov, ktorými sú získanie bezdôvodného obohatenia na strane určitej osoby, protiprávnosť získania bezdôvodného obohatenia, majetková ujma, ktorá postihuje inú určitú osobu a príčinná súvislosť medzi protiprávnym získaním bezdôvodného obohatenia určitou osobou a majetkovou ujmom inej určitej osoby, a napokon, že nejde o prípad, keď Občiansky zákonník napriek majetkovému prospachu bezdôvodné obohatenie výslovne vylučuje (uznesenie NS SR sp. zn. 2Cdo 92/2010 z 19. januára 2012).

Bezodôvodné obohatenie v zmysle Občianskeho zákonníka v pozitívnom vymedzení je majetkový prospech získaný: 1/ plnením bez právneho dôvodu, 2/ plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, 3/ plnením z neplatného právneho úkonu, 4/ majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov, 5/ plnením za toho, kto podľa práva mal plniť sám. O plnenie bez právneho dôvodu ide, ak právny dôvod k plneniu od začiatku vôbec neexistoval.

V prvom rade odvolací súd poukazuje na skutočnosť, že navrhovateľka ani odporca v odvolacom konaní neuviedli žiadne nové skutočnosti alebo dôkazy, ktoré objektívne nemohli uplatniť v konaní pred okresným súdom a ktoré by spĺňali procesné podmienky uvedené v ustanovení § 205a O.s.p. Ak navrhovateľka a odporca v odvolaní poukazujú na nesprávne hodnotenie vykonaných dôkazov, resp. na neobjektívne zhodnotenie skutkového stavu zo strany okresného súdu, je potrebné uviesť, že odvolací súd podľa § 213 ods. 1 O.s.p. je viazaný skutkovým stavom zisteným okresným súdom s výnimkami ustanovenými v § 213 ods. 2 až 7 O.s.p. V tomto prípade odvolací súd konštatuje, že okresný súd vykonal všetky relevantné dôkazy navrhnuté účastníkmi, tieto dôkazy vyhodnotil a z hodnotenia dôkazov ustálil skutkový stav, z ktorého pri rozhodovaní vychádzal.

Povinnosť účastníkov tvrdiť potrebné skutočnosti v sporovom konaní sa nazýva povinnosť tvrdenia a vzťahuje sa vždy na konkrétnu skutočnosť uvádzanú účastníkom konania. V prípade, že ju účastník konania splnil, platí, že uniesol bremeno tvrdenia. Existencia tvrdenej skutočnosti však podmieňuje existenciu dôkaznej povinnosti, teda povinnosti účastníka konania označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Nedodržanie povinnosti tvrdenia alebo dôkaznej povinnosti nie je procesne sankcionované, zväčša sa však prejaví v rozhodnutí vo veci, vo forme neúspechu účastníka v spore.

V posudzovanej veci odvolací súd zistil, že prvostupňový súd správne ustálil vznik bezdôvodného obohatenia na strane odporcu vo výške 500,- Eur. Z vykonaného dokazovania nevyplývalo, že by navrhovateľka pri „ponechaní“ sumy 6.000,- Eur v mieste podnikania odporcu uviedla osobu príjemcu, v prospech ktorého zaplatila sumu 6.000,- Eur.

Navrhovateľka nerozporovala skutočnosť, že odporca zo sumy 6.000,- Eur prijal sumu 500,- Eur. Navrhovateľka však v konaní nepreukázala, t. j. neuniesla dôkazné bremeno, že by odporca skutočne prijal vyššiu sumu než 500,- Eur.

Odvolací súd nemohol akceptovať výhrady navrhovateľky voči niektorým svedkom, pretože mali osobný charakter, teda boli zamerané priamo na osoby svedkov. V konečnom dôsledku, navrhovateľka mala v

rámci konania pred okresným súdom dostatočný časový priestor a procesné možnosti, aby svedecké výpovede, s ktorými nesúhlasila, spochybnila predložením relevantných dôkazov.

Odvolací súd nesúhlasí s tvrdením navrhovateľky prezentovaným v odvolacom konaní ohľadne rozporov vo svedeckých výpovediach svedkov v trestnom konaní a v civilnom konaní poukazujúc na to, že od výsluchu svedkov v trestnom konaní po vykonanie dôkazu výsluchom v tomto konaní, došlo k uplynutiu väčšieho časového obdobia, počas ktorého došlo k dispozícii s finančnými prostriedkami navrhovateľky, keďže ako už bolo uvedené, navrhovateľka osobu príjemcu finančných prostriedkov neuviedla.

Podľa názoru odvolacieho súdu na strane odporcu došlo k preukázateľnému vzniku bezdôvodného obohatenia v zmysle ustanovenia § 451 a nasl. Občianskeho zákonníka jedine vo výške 500,- Eur, pretože tento majetkový prospech získal od navrhovateľky plnením bez právneho dôvodu. V konaní odporca nepreukázal, že by mu navrhovateľka protiprávnym konaním spôsobila vznik škody vo výške 500,- Eur, resp. že by voči nemu došlo zo strany navrhovateľky k trestnému činu, a teda prevzatím sumy 500,-Eur od navrhovateľky prijal plnenie bez právneho dôvodu, ktoré je ex lege povinný jej vydať. Keďže odporca priznanú výšku úroku z omeškania, resp. dobu omeškania, za ktorý bol úrok z omeškania priznaný v odvolaní nenamietal, preto sa odvolací súd priznaným úrokom z omeškania nezaoberal.

Na základe uvedených skutočností považoval odvolací súd prvý a druhý výrok rozsudku okresného súdu za vecne správne, a preto ich podľa ustanovenia § 219 ods. 1, 2 O.s.p. potvrdil.

V súvislosti so žiadosťou navrhovateľky uvedenou v odvolaní, aby odvolací súd v prípade potvrdenia rozsudku prvostupňového súdu pripustil dovolanie, odvolací súd uvádza, že jednak navrhovateľka neuviedla konkrétnu otázku, ktorú by mal dovolací súd riešiť ako otázku po právnej stránke zásadného významu a ani odvolací súd takúto otázku v prejednávanej veci nezistil.

Odvolací súd ďalej uvádza, že okresný súd správne pri náhrade trov prvostupňového konania aplikoval ustanovenie § 142 ods. 3 O.s.p.

Ako už bolo uvedené, odvolací súd je rozsahom a dôvodmi odvolania viazaný (§ 212 ods. 1 O. s. p.). Navrhovateľka v odvolaní namietala výšku priznaných trov konania, konkrétne účelnosť trov právneho zastúpenia odporcu za úkony právnej služby - porada s klientom dňa 27. 03. 2012 a dňa 05. 06. 2012, písomné podanie zo dňa 11. 06. 2012. Z odôvodnenia rozhodnutia okresného súdu vyplýva, že za uvedené úkony právnej služby bola odporcovi priznaná náhrada trov konania z titulu jeho právneho zastúpenia vo výške 714,67 Eur (190,89 Eur x 3 + režijný paušál 7,63 Eur x 3 + DPH 20% zo sumy 595,56 Eur, t.j. vo výške 119,11 Eur).

Odvolací súd uvádza, že povinnosťou okresného súdu pri rozhodovaní o výške náhrady trov konania bolo ex lege prihliadnuť na účelnosť trov potrebných na bránenie práva odporcu. Trovy potrebné na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva sa totiž nemôžu posudzovať ako celok, aj keď účastník má nárok na náhradu trov konania, pretože mal plný úspech, ale každý úkon, hotový výdavok treba posudzovať samostatne. To platí i na trovy v súvislosti s posudzovaním odmeny a náhrad advokátov za poskytovanie právnych služieb.

Odvolací súd akceptoval argument navrhovateľky, že ide o priznanie trov konania (trov právneho zastúpenia) za neúčelne realizované úkony právnej služby, pretože z úradných záznamov predložených odporcom ohľadne realizácie porád odporcu s jeho právnym zástupcom nevyplýva ich účel a ani z ich obsahu nie je možné vyvodiť, že išlo porady, ktoré boli nevyhnutné a zároveň produktívne, pričom odporca sa písomným podaním zo dňa 11. 06. 2012 nevyjadril k veci samej, došlo jedine k oznámeniu generálií svedkov, ktoré bolo možné uviesť i ústne do zápisnice o pojednávaní.

Z uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok okresného súdu v prvom a druhom výroku ako vecne správny (§ 219 ods. 1, 2 O.s.p.) potvrdil a súvisiaci výrok rozsudku ohľadne trov prvostupňového konania (tretí výrok) podľa § 220 O.s.p. zmenil, pretože neboli splnené podmienky na jeho potvrdenie (§ 219 O.s.p.), ani na jeho zrušenie (§ 221 ods. 1 O.s.p.).

Pri rozhodovaní o trovách odvolacieho konania vychádzal odvolací súd z ustanovenia § 224 ods. 1, v spojení s § 142 ods. 1 O. s. p. Navrhovateľka ani odporca neboli v odvolacom konaní úspešní (vo vzťahu podaného odvolania), preto im nevzniklo právo na náhradu trov odvolacieho konania.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici, ako súdu odvolacieho, pomerom hlasov 3 : 0.

**Poučenie:**

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.